

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Hallani — megtartani.

Jakó 1, 22

Egy szatócsné így szólt egyszer a szomszédjához: „Mult vasárnapon szép prédikációt hallottam!” „Miről volt szó benne?” kérdezte a barátnője. Már nem igen emlékszem rá, hogy miről volt szó benne, csak azt tudom, hogy a templomból hazasiettem és azonnal kidobtam boltomból a hamis súlyokat.“ — Itt láthatjuk, hogy vannak még a világban őszinte lelkek is, akik vágyodnak az igazság megismerésére és akarják is az Isten akaratát cselekedni.

Ez az eset azonban megmutatja azt is, hogy mi a célja a templombajárásnak. A prédikációt nem azért hallgatjuk végig, mintha ezzel valami isteni szolgálatot vinnénk végbe, mint azt némelyek tévesen hiszik, hanem, hogy az istentiszteletet végig élvezvén, elmenjünk és az isteni szolgálatot megkezdjük, azáltal, hogy a hallottakat *gyakoroljuk*.

Azokban még egyébre is rávezet bennünket a kis történet. Isten igéje különös hatalommal hat a mi szívünkre. Honnan van hát, hogy mégis oly sokan alszanak vagy legalább is unatkoznak a prédikáció alatt? Onnan, mert nem úgy cselekszenek, mint a fentemlített szatócsné. Isten igéje nagy erővel hat a mi szívünkre és minket cselekvésre ösztökél. Ha azonban mi megelégszünk azáltal, hogy a prédikációt meghallgatjuk, az igazságot pedig *gyakorolni* nem akarjuk, úgy utóbb elveszti számunkra erejét. Szokás szerint még eljárunk a prédikáció meghallgatására, de unatkozunk, alszunk mellette, mert nincs ereje ránk. Hiába, még a legszebb, legjobb prédikáció sem fog már rajtunk. Tanuljunk hát a szatócsnétól. A prédikáció után siessünk megtartani, *gyakorolni* a hallottakat.

Hallani és megtartani, e kettő együtt jár. Ha valaki csak mindig hallja a jót és sohasem tartja meg, az rosszabbul jár, mintha sohasem hallott volna semmit. Viszont, ha valaki hallja az igazságot és meg is tartja, annak mindig szüksége lesz rá, hogy az evangéliumot állandóan és rendszeresen hallgassa és tanulja, mert csak így fog keresztény élete a kívánt módon fejlődni, gyarapodni.

Az evangélium.

Oh egyedül boldogító
Szent tudomány, örök ige
Képzeltelen örömet csak
Egyedül te szülsz a szívbe.

Hadd ítéljen hát a világ
Más tudományt jobbnak ennél
Örömestebb mulatok én
Ennek egyszerűségénél.

Örömestebb mulatok én
Ezek által vezettedni,
Mert ezekkel ördög, pokol,
Halál se fog megejtteni.

Oh egyedül boldogító
Szent tudomány, örök ige,
Vezess oda, hol a Jézust
Megláthatom színről-színre

Boros Géza.

Apróságok Wesley életéből.

40. Az istentisztelet elmulasztása ellen való prédikáció. Egy vasárnap estén Wesley egykor észak Shieldsben prédikált. Egy fiatal hölgy, aki az énekkar tagja volt, azonban az erős hízivatar miatt nem volt az istentiszteleten. Hétfőn este templomba menet meglátogatta az énekkar vezetőjét és ez bemutatta őt Wesleynek. A hölgyet a vezető megkérdezte, hogy miért hiányzott az előző este. Kertelés nélkül bevallotta, hogy a hízivatar miatt maradt otthon. Wesley úgy tett, mintha az egész beszélgetésből semmit sem vett volna észre; amint azonban el akart búcsúzni tőle, kezét vállára tette és szelíden így szólt hozzá: „Kisasszony, kedved tegnap este a hó miatt maradt otthon?” Ezután együtt mentek a templomba. A hölgy a szószékkel szemben foglalt helyet. Bár nem várt szemrehányást a barátságos öreg úrtól, mégis igen kíváncsian várt az alapigék felolvasására. — Mennyire csodálkozott azután mikor a Példabesz. 31, 21 versét hallotta különös komolysággal és nyomatékkal felolvasni: „Nem félti házanépét a hótól.” A tiszteletreméltó hitszónok arca, hangja és pré-

dikációja, oly benyomást tettek lelkére, amelyet az élet változásai között mindig megtudott őrizni.

41. **Nagyravágyás ellen való szer.** Fenwick Mihály Wesley szolgája volt. Gazdájától a következő jó bizonyítványt kapta: „Mintha csak nekem lett volna teremve, uti kíséremül, mert gondos szolgálta és olykor türethetően prédikál is“.

Azonban ő is, mint nagyon sok ember kissé nagyravágyó volt. Egy napon arról panaszkodott Wesley úrnál, hogy nevét sohasem olvassa a „Napló“-ban, amely lapot Wesley szerkesztett. A legközelebbi számba azután Wesley a következőket írta: „Eworth-t nagy meglepéssel hagytam el és azután Clayworthben prédikáltam. Azt hiszem az ige mindenkre mély benyomást tett, kivéve „Fenwick Mihályt“, aki egy szénakazal közelében elaludt.

42. **Hogyan lett egy fontos konferenciális javaslatból határozat.** Boardman Rikárd és Pilmoor József voltak az első rendes misszionáriusok, akiket Wesley Amerikába küldött. Ama konferencián, melyet 1769 Augusztus 1-én Leedsben tartottak, Wesley azt jelentette, hogy e két atyafi a metodista egyház első gyülekező házáat New-Yorkban felépítette, hogy nagy pénzzavarban van és hogy több munkaerőre van szükség. Wesley javaslata iránt, hogy t. i. 50 fontot küldjenek nekik testvéri szeretetük jeléül, a konferencia teljesen hideg maradt. Ahelyett, hogy testvéreit rábeszélte volna arra, hogy a javaslatot fogadják el, Wesley másnap a következő igék alapján prédikált: „Fiakat neveltem és ők elpártoltak tőlem“ (És. 1, 2.)

Ezen igék, a maguk idejében többet használtak, mint minden más. A Boardman és Pilmoor testvérekre vonatkozó javaslatot még egyszer a konferencia elé hozták és Wesley örömeire határozattá emelték.

43. **Nagyszerű felelet egy nem őszinte kérdésre.** Egy napon Wesley egy világias érületű úrral vallásos kérdésekről beszélgetett. A társalgás folyamán ez, kétértelmű hangon a következő kérdést intézte Wesleyhez: „Wesley úr, Kegyed a tökéletességet prédikálja?“ — „Nem Önnek“ volt a válasz. — „És miért nem?“ kérdező az. — „Mert Önnek más valamit szeretnék prédikálni, uram.“ — „Igazán, mit prédikálna nekem?“ kérdé az úr kíváncsian. — „Hogy hogyan menekülhetni meg az örök kárhozat elől“, viszonzá Wesley.

44. **Felelet Warburton püspöknek.** Ez a püspök egyszer Wesleyt egy iratban igen szüvedélyesen megtámadta és „szegényes mimésnek“ mondotta. Wesley méltó és találó feleletet adott neki. A „Reverend“ (tisztelletes) címre vonatkozólag ezt írta neki:

„Egy írónak, bármennyire megveti is ellenfelét, sohasem volna szabad saját írásával magát megszegényíteni.“ — Később Wesley személyesen érintkezett a püspökkel és egyszer e szavakkal búcsúzott el tőle: „Remélem, hogy találkozunk egyszer a mennyországban.“

És akkor? —

Mester és

Egy ifjú florencai diáknak, aki igen nemes érzelmű, fáradhatatlan szorgalmú volt, és égő nagyravágyás töltötte be lelkét, kora ifjúságában mindenféle akadállyal kellett megküzdenie: szegénységgel, szüleinek, az ő kitűzött magas céljai iránt viseltetett közönyével stb. Végre azonban, miután energiájával és vasakarattal minden nehézséget leküzdött, a tudomány templomának küszöbén állott, amelyben ő buzgó imádóvá kívánt lenni. Ama kapuk, melyek eddig számára be voltak zárva, megnyíltak előtte és belépett a megigéző csarnokokba, minden egyebet elfelejtve, sőt csaknem megvetve. Ekkor egyszer útja őt egy öreg professzorhoz vitte, aki egy kedves, szelíd öreg férfi volt és kinek neve tiszteletet sugalt neki. Ez a férfi azonban, dacára ismereteinek, (szomorú és csodálatos, hogy e mondatot most sokszor használjuk így), őszinte, alázatos, keresztény volt. A földi tudomány zürzavarában és ellenmondásaiban nem vesztette el egyszerű hitét, hanem e hit még erősebb és drágább lett számára. Csodálta új tanítványát, akinek szorgalma, buzgósága, komolysága és lelkiismeretessége, őt hamar a professzor kedvencévé tette; mégis minyárt felfedezte, hogy az ifjúban e világ hatalmas érdekei és ennek titkai után való kutatás, minden egyéb kutatást elnyeltek és megfojtottak.

Mikor egy napon kedélyesen együtt ültek, e kérdéssel fordult az aggastyán az ifjúhoz: „Mondjad csak, hogyan képzeled magadnak jövő pályafutásodat? Hogyan intéznéd, ha magadnak szabad volna azt szabni?“

„Még öt éven át tanulnék; mindenütt a világon felkeresném a legnagyobb mestereket.“

„És akkor?“ folytatta az öreg.

„És akkor?“ — Nos, akkor nemsokára professzor lennék.“

„És akkor?“

„És akkor,“ mondá az ifjú mosolyogva, mialatt gyengé pír futotta be szép arcvonásait, „akkor dicsőséget remélek szerezhetni. Éjjel-nappal dolgoznék, hogy állásomat mindig méltóbban tölthessem be.“

„És akkor?“

„És akkor a diákok körém gyülekez-
nének; tetszésüket nyilvánítanák nekem
és „hurra“-val köszönténének engem, mint
mi most Kegyedet, drága és tisztelt meste-
rünket, köszöntjük.“

„És akkor?“

„És akkor meggazdagodnék. Meghá-
zasodnék, a legszebbet, a legdicsértébbet
választanám magamnak. Ő szeretne, ő imádna
engem. Körülöttem gyermekek nevelkedné-
nek, engem felvidítanának és boldoggá ten-
nének.“

„És akkor?“

„És akkor egy munkát, egy korszakot
alkotót írnék, — és az én nevem híressé lenne
az egész világon.“

„És akkor?“ volt a szokott kérdés.

„És akkor, akkor megöregednék; fehér
hajamat bécsülettel viselném. Mindenki tisz-
telettel meghajolna előttem. Ötvenéves jubi-
leumom alkalmából az egész világról érke-
zének szerencsekívánatok. A hazám büszke
lenne fiára.“

„És akkor?“ folytatta a kérdező lassan.

„És akkor“, válaszolt még lassabban az
ifjú, „és akkor — és akkor — igen akkor —
akkor —“.

Sokáig ült némán, gondolatokba me-
rülve. — „Mi lenne a legközelebbi“ *És ak-
kor*“? — a borzasztó „és akkor“, amely min-
den emberre elkövetkezik!

Az öreg ember szeliden tanítványa vál-
lára tette reszkető, kiszáradt kezét és mélyen
szembe nézett és így szólt: „Éljél úgy, ked-
ves gyermekem, hogy az utolsó „És akkor“-ra
való gondolatnál, ne kelljen reménytelenül
a sívár sommibe tekintened. Éljél úgy, hogy
ha szemed a halálban megtörik, a te Istened,
az Ő „És akkor“-ját kiálthassa feléd; egy olyan
„És akkor“-t, amellyel szemben mindama
gyönyörűségek, melyeket élem rajzoltál, mint
híu gyerekkjátékok fognak feltűnni; egy oly
„És akkor“-t, amely az egész örökkévalóságba
behatol dicsőségről dicsőségre“.

Évek múltak, de a tanítvány sohasem
felelte el e két kis szót. Egy drága keretbe
foglalva függtek íróasztala felett. Barátai és
ismerősei csodálkozva néztek a látszólag sem-
mitmondó mondásra és kérdezték, hogy mit
jelentsen; de csak kevésnek, csak azoknak
akiknek bepillantást engedett szívébe, árulta
el a boldogító titkot.

Szerkesztői rovat.

A második téli konferencia Szenttamá-
son a múlt számunkban közölt időben és
módon folyt le. Az előadások kimerítően
adták mindazt, amit a vasárnapról a ke-
resztényeknek tudniok kell. A vasárnap az
Istentől adott alkalom lelki üdvösségünkről

gondoskodásra. E napon szerzünk magunk
is különös táplálékot, de e napon oldjuk
meg mint keresztények a feladatot is,
melyet Jézus nekünk adott, t. i. felebará-
tunkat is az üdvösségre segítjük. Különös
örömeinkre szolgált, hogy az első estén há-
rom új lelket vehettünk fel próbára a gyü-
lekezetbe, akik aztán még több testvérrel
együtt mindjárt felvették a szent úrvacso-
ráját.

Febr. 10.-én szép és megható családi
ünnepély keretében megkereszteltük Jakob
Gusztáv A. és neje Mária szül. Kettenbach
két kis leánykáját Szenttamáson. Az Úr ik-
rekkel áldotta meg ez ifjú párt. Az apa a
hazát szolgálja, mint katona és úgy nem le-
hetett jelen a szép családi ünnepélyen. Áldja
meg a jó Isten a kis Lilyt és Etelkát és
nevelje fel őket az Ő dicsőségére és szülei
és mindnyájunk örömére.

Febr. 14.-én este énekes istentisztele-
tünk volt Szenttamáson. A programmon sze-
repeltek karénekek, szavalatok és beszédek.
Az istentiszteletet Kuszli Márk prédikátor
intézte, az énekkart pedig kedves felesége
Kuszli Regina testvérünk vezette. Beszédet
tartott e sorok írója. Ki kell még emelnünk,
hogy *Gavlik* Lukács testvért, aki már hosz-
szabb idő óta próbatag volt, felvettük ez
alkalommal rendes tagjaink sorába. Így mint
a metodista egyház rendes tagja vonulhatott
be a katonákhoz. Ezenkívül még egy ritka
keresztelésünk is volt. Ugyanis *Forgács* Pál
óbecsei ifjú testvérünk, aki szintén katona-
köteles már, nem lett megkeresztelve gyer-
mekkorában. Így most, miután meggyőző-
dött a kereszttség fontosságáról, nem akart
tovább megkeresztelenül maradni. Kiván-
ságának ezen ünnepélyes alkalommal Szent-
tamáson tettünk eleget és megkereszteltük
őt az Atyának és a Fiúnak és a Szentlélek
nevében. Adja a jó Isten, hogy a tett fo-
gadalomhoz mindhalálig hű maradjon fiatal
testvérünk. Megjegyezzük még, hogy e gaz-
dag programmal rendezett ünnepélyen a
magyar mellett néhány német karének és
szavalat is volt. Így a testvéri együttérző-
sünk ezáltal is kifejezésre jutott.

A keresztrefeszített képe.

A fokvárosban egy keresztény család
házi áhitatot tartott. Az apa gyermekeinek
a biblia képeit mutogatta és magyarázta.
Közben belépett a házba egy pogány ifjú,
akinek itt valami üzleti elintéznivalója akadt
éppen és kíváncsian az apa széke mögé állt
és nagy érdeklődéssel szemlélte a képeket.
Ekkor így szólt az asszony a férjéhez: „Mu-
tasd meg neki a keresztrefeszített képét és

beszélj neki valamit szeretetéről, talán ez meglágyítja a szívét; ha pedig nem, úgy nem fogja az Úr az ő vérének tőlünk számonkérni." — Az apa megmutatta az ifjúnak a keresztfeszített képét, beszélt neki az Ő keresztiének és vérének áldásairól, megmondta neki, hogy az Úr ezt ő érette is cselekedte, ő érette is szenvedett és érette is meghalt, hogy az ő lelkét is megváltsa. Az ifjú eltávozott. Gondolkodóba esett. Amikor pedig hazájába visszaérkezett, a misszionáriusnál tudakozódott az élet útjáról. És az Úr kegyelme által meg is találta ezt.

Ti, akik az Üdvözítőt megtaláltátok, ne mulasszátok el az alkalmat, az Úrról tanubizonyosságot tenni. Ő megfog áldani benneteket és boldoggá tesz titeket és másokat is ez által!

A legjobb hozomány.

A boldogult Lippisch apa házasodni készült. Sokáig keresgélt, míg egy olyan leányt talált, aki az ő kívánságának megfelelt volna. Ismeretes volt, hogy üzletéhez egy kis hozományra lett volna szüksége. Végre eljegyezte magát, — de egy igen szegény leánnyal, aki mint legdrágább kincsét hitet és jézusi szeretetet hozott magával. Van-e pénze a menyasszonyodnak? — kérdezték tőle barátai. — „Oh, válaszolt Lippisch, „igen gazdag apja van, Istennek gyermeke.“ — Eljegyzéskor általában csak így kérdezősködnek: Gazdag-e? Szép-e? stb. De milyen ritkán kérdezik eljegyzéskor, hogy jámbor-e? kegyes szívű-e? — Ti, akik szeretitek az

Urát, ne lépjétek a hitetlenekkel felemás igába! A keserű következmények nem maradnak el! —

Egy fontos kérdés.

Jézus szeretetétől indítva, az evangélium egyik prédikátora csemetétt egy gazdag úr ajtajánál. A cseléd kilépett az ajtón és megkérdezte, hogy mit kíván. „Itt lakik az Úr Jézus?“ kérdezte a prédikátor. A leány módfelett csodálkozott e kérdésem és így felelt: „Nem, az Úr Jézus nem lakik itt! — Szomorú szívvel ment tovább a prédikátor; de e kérdés: „Itt lakik az Úr Jézus?“ mindig foglalkoztatta a leányt, úgy hogy végre belátta, miszerint az Úr Jézus sem a házában, sem a szívében nem lakik és elkezdé az Úr Jézust keresni, akit aztani bűneinek bocsánatában meg is talált.

Mikor később egyszer a prédikátor egy másik városban istentiszteletet tartott, egy asszony lépett elébe a gyülekezet után és megkérdezte, hogy ismeri-e őt. De a lelkész nem emlékezett rá, hogy valaha látta volna. Erre az asszony tovább kérdezte, hogy emlékszik-e arra hogy egyszer N. városban; egy ház ajtaján csemetétt és a megjelenő cselédet kérdezte, hogy itt lakik-e az Úr Jézus? Most emlékezett a lelkész ama napra és arra az egyénre. Az asszony azután elbeszélte, hogy ő az a cselédleány és hogy eme kérdés által gondolkodóba esett lelke üdvét illetőleg, most azonban ismeri az Úr Jézust, szívébe fogadta őt. —

Kedves olvasó, a te szívedben és a te házában lakik-e az Úr Jézus?

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtökön este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petöfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csurög, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9; d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Tizsakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436.: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtökön este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbászon.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Az alkohol.

Az emberiség egyik legnagyobb ellensége az alkohol. És mégsem pártolnak az emberek semmit sem oly általánosan, mint éppen ezt. Egy ellenség, amelyet keblünkön ápolunk, amelyért mindent megteszünk, hogy hatalmát megtartsa.

Nem nagyon régen Oroszországban rendeletet hoztak az alkohol ellen és a nép forradalmat kezdett e miatt. Nem tudtak megenni nélküle. Az is igaz, hogy sokan tudatlanságukban szenvednek. Nem akarják elhinni, hogy milyen veszedelmes ellenséggel van dolguk. Azt állítják, hogy nekik jót tesz, őket erősíti és megóvja.

A tudomány ma már minden kétséget kizárólag megállapította az alkohol hatását a szervezetre. A vérben idéz elő oly elváltozásokat, amely idővel — lassan, de biztosan — tönkreteszi az egész testet. Az agyvelő, a szív, a tüdő, a máj mind lassan megbetegedik és vagy korai halált hoz, vagy börtönbe, vagy örültek házába viszi az embert.

Az alkohol soha és semmi körülmények között sem kívánatos az egészséges emberi szervezetre. Minden esetben, akár mértékletesen, akár mértéktelenül élvezzük, kártékony ránk nézve. Az egyik esetben később, a másik esetben korábban mutatkozik romboló hatása. Ezt bizonyítani manapság felesleges, mikor naponta lehet látni állattá lealacsonyított embereket az utcán tántorogni. Mennyi szerencsétlenségről, gyilkosságról, öngyilkosságról lehet naponta olvasni az újságban, miknek kizárólagos oka az alkohol volt. Nem csodálatos, hogy az ember még megtűri e rettenetes ellenséget maga mellett? Hogy nem szedi össze minden erejét és élet-halál harcot nem kezd ellene?

Sokan azt hiszik, hogy nem minden alakban ártalmas az alkohol. Az orosz ellenségünk, ha saját uniformisában van, vagy a mienkben; ha férfi vagy ha női ruhába öltözködik. Az orosz, orosz. Az ellenség, ellenség. A külső, a ruha mit sem tesz. Így az alkohol, alkohol, bármilyen alakban is közeledik hozzánk. Akár pálinka, akár bor vagy sör a neve: Méreg ez mind és élvezve gyilkos merényletet követünk el ma-

gunk ellen. Ne áltassuk hát magunkat, hanem mint férfiakhoz illik, lépünk fel e legnagyobb ellenség ellen, amely minket, családunkat és édes hazánkat is tönkre tenni igyekszik.

Hallottam már egyes jobbgondolkozású embertől, hogy ez is Isten ajándéka és Isten csak nem fog ily rosszat teremteni! Erre kerekén és röviden azt kellett felelnem mindig, hogy az alkohol nem Isten ajándéka. Hisz az emberek csinálják mesterségesen. De meg ha fán teremne is az alkohol, akkor sem élvezetre adta volna azt az Isten. Mert akkor éppen úgy élveznünk kellene valamennyi természetadta mérget: a mákonyt, beléndeket, gyűszűnkét stb. Hiszen Isten azért adta az eszünket, hogy használjuk. Nem minden jó és élvezhető, ami a földön terem. Még a marha sem eszik meg mindent, amit elébe raknak. Miért élvezze hát az ember ezt az oriási mérget, amelyről az egész világ tapasztalja, hogy romlásunkra van?!

A metodista egyház kezdetől fogva hadilábon áll az alkohollal. A legtöbb tagja tartózkodik élvezetétől. És ha itt-ott akad is még olyan metodista, aki néha megiszik egy pohár szeszes italt, az is, bizunk benne, nem-sokára befogja látni, hogy mennyire ártalmas ez ital és le fog mondani annak minden cseppjéről. Ne feleld el, kedves olvasó, hogy sokan elbuktak már éppen azért, mert nem tudtak lemondani a mérges italról. Azért most, amíg nincs későn, lépj az ellenséggel küzdők sorába és ne igyál többé egyetlen csöpp bort, sört vagy pálinkát sem. Meglátod, mily szép szabadnak lenni és mennyivel biztosabb pályafutásod e földön.

Apróságok Wesley életéből.

45. Egy finom rendreutásítás. Egy napon Wesleyvel egy tiszt utazott. Művelt, kellemes társalgó volt; azonban meg volt az a csuuya szokása, hogy káromkodott. Mikor a fogatokat felcserélték, Wesley a tiszttel egy kissé félre sétált. Miután kifejezte neki ama örömét, hogy vele utazhat, kijelentette neki, hogy egy kérése volna hozzá. A fiatal tiszt így szólt: „Örömmel tennék Önnek bármilyen szolgálatot, mert tudom, hogy nem fog semmi méltatlan dolgot tőlem kívánni.“

— „Miután még egy utat kell együtt megtennünk“, viszonzá Wesley, „szépen felkértem, ha annyira megfélemedeznék magamról, hogy káromkodnék, vonjon érte felelősségre.“
— A tiszt azonnal belátta, hogy Wesley mit akart neki ezzel mondani és mosolyogva mondá: „Senki, csupán Wesley úr tud ily módon rendreutasítani valakit.“

46. **Egy lakonikus válasz.** Wesley egyik utazó prédikátora nagy kísértésbe esett a prédikátori hivatalára való elhivatottságát illetőleg. Azon a véleményen volt, hogy a prédikátori szolgálatba belépett, mielőtt elküldetett volna. Ezért levélben Wesleyhez fordult és kérte őt, hogy küldjön helyébe egy másik prédikátort. „Azt hiszi, hogy nincs az igazi helyén.“ — Wesley erre a következő lakonikus választ adta:

„Kedves Atyámfia!

Te valóban nem vagy igazi helyeden, mert te kritizálsz, mialatt imádkoznod kellene.

Maradok testvéred

Wesley János.“

47. **Wesley és a porosz trónörökös.** Mikor Wesley Németországba utazott a morva testvérek meglátogatása végett, utjában kíséreléssel együtt hosszabb időre feltartoztatta a hatóság Weimar városában. Végre Frigyes, a porosz trónörökös elé vezették az egész utazó társaságot. A trónörökös Wesleytől a többi között ezt kérdezte: „Miért megy Herrenhutra?“ Erre találoan válaszolta; „Hogy meglássam ama helyet, ahol a keresztények élnek.“ A trónörökös egy darabig szemlélte őt és kíséreléssel és azután azt mondta nekik, hogy csak folytassák nyugodtan útjokat.

48. **Madan Márton megtérése Wesley által.** Egy este Madan Márton, aki a jogtudományok hallgatója volt, vig társaságban volt egy londoni kávéházban. Kitűnő mimész volt. Barátai arra kérték, hogy menjen egyszer Wesleyt meghallgatni és ez alkalommal iparkodjon őt arefintorgatásokkal zavarba hozni. Azután jöjjön ismét közéjük és mutassa be nekik, hogy Wesley milyen arcot csinált és hogy mit mondott. Ők jó mulatságnak vélték az egészet.

Ugyanabban a pillanatban, amikor a fiatal ember a templomba lépett, Wesley éppen az igéket olvasta fel, „Készülj fel, oh Izrael, Istened elé!“ (Ámós 4, 12.) E szavakat a hitszónok oly komoly és megindító hangon olvasta fel, hogy a fiatal embert mélyen meghatották. Ezután fokozódó érdeklődésekkel végig hallgatta a prédikációt. Mikor visszatért, barátai kérdezték tőle, hogy zavarba-e tudta hozni az öreg metodistát. „Nem, uraim“ viszonzá ő, „hanem inkább ő győzött le engem beszédének hatalmával.“

Ez időtől fogva visszavonult Madan Márton az ő eddigi társaságától és a metodistákhoz húzott. Nehezkára megtért és később, mint a metodista egyház népszerű prédikátora sikerdús munkát végzett Wesley idejében.

Nehéz óra.

Szomorúság, méla bánat
Meglepte az egész házat . . .
Napok óta, hetek óta
Valakit úgy várnak, várnak.

S a ház ura szól sötétben:
»Nyugodj meg, hű feleségem!
Hitványul ő nem veszett el,
Hős volt — és ez kiengesztel.«

És szól a lány: »Szegény bátyám!
Életemmel beh megváltnám!
Csak afelől biztos lennék,
Hogy valaha visszajön még!«

S szól az anya szomorúan:
»Nem lennék én ilyen búban,
Csak azt tudnám: sírja hol van,
Hogy könyvemmel megloccsoljam. . .

Szabó Endre.

Szerkesztői rovat.

Dr. Ruelsen J. L. püspök ismét hosszabb levelet írt nekünk, amelyben szeretettel emlékezik meg összes gyülekezeteinkről és testvéreinkről. Nem szűnik meg ezen súlyos időben értünk fohászolni. Szívesen látogatná meg összes állomásainkat, ha sok munkája, mely egész idejét lekötötte e szándékában meg nem gátolná. Azonban konferenciánkat a közel jövőre helyezi kilátásba. Vagy még e hó folyamán vagy májusban jön el közénk szeretett püspökünk. Ez alkalommal bizonyára megfogja látogatni egyik-másik gyülekezetünket is. Kérjük az Urat, hogy a püspöki látogatás egész missziónkra nagy áldással legyen. Az összes testvéreket szeretettel köszönti az Úrban!

Az évi konferenciánk a múlt év őszén a háború miatt elmaradt. A fentemlített püspöki értesítés szerint reményünk lehet rá, hogy az évi konferenciát mielőbb megtartjuk. Bizonyára számos fontos kérdés nyer elintézését e gyűlésen. Éppen ezért kérjük a k. testvéreinket, fohászoljunk egy szívvel-

lélekkel, hogy Ő maga intézze az összes határozatokat misszióink javára.

Az utóbbi hetekben alkalma volt e sorok írójának ismét, hosszabb idő után, a távolabb eső gyülekezeteket is meglátogatni. A viszonyokat figyelembe véve szép összejöveteleink voltak mindenütt. Különös örömmünkre szolgált, hogy Óbecsén és Csurogon, valamint Szivácson és Cservenkán is a testvéreink hűen szolgálják az Urat. Ugyanis éppen ezen állomások szenvedtek eddig leginkább a vonatok rendetlen közlekedése folytán. Adja a jó Isten, hogy e súlyos időkből mindnyájan megedzve és megtisztultan léphessünk ki, hogy azután nagy dolgokat művelhessen általunk az Úr.

Egy néma prédikáció.

„Te nem maradhatsz megmentve“, sutogta az ördög egy fiatal leánynak, mikor bűnbánóvá lett. „Egy mosodában dolgozol és nem tudod nézetedet megvédeni. Ha pedig mégis megóvna Isten, minő befolyást gyakorolhatnál másokra?“

Mari csakugyan hihetett volna eme gonosz sugalmazásoknak, mert amikor hét-főn ismét a mosodában állott, a társnői éppen olyan csúnyán beszélgettek, mint máskor.

Valóban, beszélni egyáltalán nem tudott, de bensőleg megfogadta, hogy „az ő élete fog beszélni“. Csak itt-ott tudta valamely jel által környezetének tudomására hozni, hogy neki sehogysem tetszik az ami körülötte történik. Azonban leginkább csendes, szelíd magaviselete volt az, ami környezetében a nagy változást előidézte. Reggeltől estig nem hallott többé Mari egy csunya szót sem; és ő szorgalmasan fohászodott a munkatársainak megtéréséért.

Az ingó hajó.

Egyszer meglehetősen nyugtalan időjárás mellett kellett az atlanti óceánon áthajóznom. Egy nagyon ideges fiatal hölgy, aki utitársnőnk volt, az utazó közönségnek a mulattatására gazdag anyagot szolgáltatott. Jól tudta, hogy nincs veszély. Mindazok, akik nem estek tengeri betegségbe, nevettek, tréfáltak és mulatságos dolgokat beszéltek el egymásnak. Ő azonban a díványon feküdt és azon a véleményen volt, hogy a hajót az elmerüléstől óvja meg. Ő t. i. a vállaival egyensúlyt tartott és meg volt győződve róla, hogy hacsak egy pillanatra is

megvonná a hajótól e támaszt, mi mindnyájan menthetetlenül a tenger mélyébe süllyednénk. Még éjjel is hű maradt feladatához és nem kimélt fáradságot, hogy bennünket a romlástól megóvjon. Nem csodálkoznék azon, ha még évek múlva is titkon arra gondolt volna, hogy mi mindnyájan az ő gondoskodásának köszönhetjük, hogy a kikötőt szerencsésen elértük.

És mégis — szabad-e nekünk igazán mulatni rajta? — Mit gondolsz, kedves olvasó? Sohasem tettük mi ugyanazt? Sohasem akartuk mi az életünk hajóját vállainkkal egyensúlyban tartani? Sohasem gondoltuk: Ha egy pillanatig megszűnünk tartani, elveszünk?

Senkise gondolja, hogy ezzel a mindennapi kenyérért való egészséges, becsületes és szorgalmas gondoskodást akarjuk elítélni. Egyetlen okos ember sem gondolhat erre. Hiszen meg van írva: „Aki az övéit, különösen házanépét, nem látja el, az a hitét megtagadta és gonoszabb a pogánynál.“

Nem — egészen más valamire gondolok — én az önkínzásra, az epekedésre, a túlzott önfárasztásra gondolok; a kétségbeesésre, amint a víz egy kissé megmozdul, — mintha minden tőlünk függne, mintha minden a mi személyes fáradozásainkon múlna; mintha a mi vállaink ovnák meg egyedül hajónkat a hajótöréstől; mintha a kormányon senkisem volna. Semmit sem tudunk mi minderről?

Oh! Ne nevéssük ki ama féltő, de magában oly nagyon bizó barátnét!

A virágok alatt.

Egy öt éves kisleány egy szép napsugaras nyári reggelen éppen kinyitotta a szemét. A nap az ablakon keresztül hatolt és éppen kis ágyacskáját és göndör hajacskáját bearanyozta. A madarak vigan fütyültek a ház előtt pompázó hatalmas hársfán és friss, balzsamos illat töltötte be a levegőt.

Az anya a gyermekére hajolt és féllebe sűgá: „Szivecském, mondd el reggeli imádat!“

„Ugyan miért imádkozzam most?“ mondá elégedetlenül a gyermek. „Most nincs kedvem hozzá. Hiszen a nap süt és a madarak dalolnak. Fel akarok kelni és a kertbe menni virágokat szedni; ehhez nincs szükségem a jó Istenre! De este, amikor egyedül vagyok a sötétben, akkor imádkozom.“

Kedves olvasó! Nem tesszük-e mi is — te és én is — így?

Ki által tértél meg?

Egy napon Wesley János az utcán ment, amikor az árokból egy részeges ember így kiáltott utána: „Wesley úr, nem ismer engem?” Wesley úr azt felelte neki, hogy nem emlékszik rá, hogy valaha látta volna. „Oh, Wesley úr,“ viszonzá a részeg ember. „hiszen Kegyed térített meg engem!” — „Igen, látom“ mondá Wesley „hogy én térítettem meg; ha az Úr Jezus térítette volna meg, úgy most nem feküdne részegen a sárban.“

Kedves olvasó, kihez és ki által tértél meg? Ha csak valamelyik emberhez, úgy hamarosan ki fog tűnni, hogy megtérésed semmit sem használt neked. Ellenben, ha az Úr Jezus munkálkodhatott benned, úgy hű fogsz maradni Istenedhez és a világ kísértései közepette megfogod állni helyedet.

Nyugodt az élet vihariban.

Cézáról beszélnek, hogy egyszer tengeren utazott, amikor nagy vihar támadt. A hajó kapitánya rettegni kezdett, ekkor Cézár így szólt hozzá: „Légy nyugodt, Cézár van veled. Ővele hajózol.“ —

Mennyivel nyugodtabbak lehetnek Istennek gyermekei, hiszen nekik Jézus mondta: „Íme, veletek vagyok, minden napon, a világ végéig.“ A szenvedések, nélkülözések és nagy veszedelmek idején is tudjuk, hogy nem csupán egy ember van éle-

tünk hajóján, hanem maga Isten. Neki van tényleg hatalma rá, minket az élet vihariban megóvni és megtartani. — Kérdés már most, hogy az Üdvözítő Jézus veled van-e? Tudd meg, hogy Ő a bűnt gyűlöli és azért ha Őt szívedbe fogadni akarsz és Vele akarsz az élet tengerén hajózni biztonságban, úgy mondj le a bűnről és mind arról amit lelkiismereted elítél. Ha így az Ő nyomdokaiban jársz, megfog tartani, bizad hát magadat Őreá!

Különös kérés.

Megtérés

Mintegy 1000 évvel Kr. u. élt Olaszországban Nilus, egy szent életű szerzetes, aki nagy hírnek örvendett. III. Otto császár meglátogatta őt egyszer és vele különböző dolgokról, melyek az üdvösségre vonatkoztak, beszélgetett. Mikor a császár távozni készült, felszólította a kegyes szerzetest, hogy kérjen valamit tőle. Ez nem sokáig gondolkodott, hanem a császár elé lépett, kezét ennek mellére tette és így szólt: „Nem tud Felsőged irántam nagyobb kegyel lenni semmivel, mintha lelkére, mely testében lakozik, nagyon vigyáz, hogy el ne vesszen. Mert, bár Felsőged, császári trónra jutott, mégis meg kell halni a mint minden más embernek és Isten ítélőszéke elé lépnie, amikor egész életéről számon kell adnia.“ — Mikor e kérést a császár hallotta, meghatottságában könnyezett.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyal föld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csuog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 1/8 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jendherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.